Dosarul nr. 2c-51/24;
2-24129404-24-2c-13112024

HOTĂRÂRE
În numele Legii

22 ianuarie 2025 or. Criuleni

Judecătorul Judecătoriei Criuleni, sediul Central, Arapu-Buţco Alina examinând în procedura cererilor cu valoare redusă, în baza materialelor anexate la dosar, cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Enachi Vitalie, reprezentantul S.C. „MACARA-SERVICE" S.R.L. către S.C. „Oxana Șchiopu" S.R.L. privind încasarea datoriei contractuale și compensarea cheltuielilor de judecată suportate,-

Cererea de apel depusă la 17.02.2025, hotărârea întocmită integral la data de 17 martie 2025

a constatat:

În data de 13.11.2024, reprezentantul reclamantei S.C. „MACARA-SERVICE" S.R.L., avocatul Enachi Vitalie a depus în Judecătoria Criuleni, sediul Central o cerere de chemare în judecată către S.C. „Oxana Șchiopu" S.R.L. privind încasarea datoriei acumulate în temeiul contractului de prestări servicii, a dobânzii de întârziere şi a cheltuielilor de judecată, prin care a solicitat încasarea din contul pârâtei a sumei de 20000,00 lei cu titlu de datorie, acumulată în temeiul contractului de prestări servicii nr. 1/07/2020, încasarea din contul pârâtei a dobânzii de întârziere în cuantum total de 5736,16 lei, precum şi încasarea din contul pârâtei a cheltuielilor de judecată compuse din: cheltuieli pentru asistenţă juridică în cuantum de 4200,00 lei, cheltuieli cu titlu de taxă de stat în cuantum de 1079,40 lei şi cheltuieli cu titlu de taxă de timbru în cuantum de 200,00 lei.

În motivarea acestei acţiuni, avocatul a indicat că, la data de 03.07.2020, între reclamantă, în calitate de executor şi pârâtă, în calitate de beneficiar, a fost încheiat contractul de prestări servicii nr. 1/07/2020, al cărui obiect îl constituie obligaţia executorului de a pune la dispoziţia beneficiarului, a macaralei de model „TURN SOIMA", pentru efectuarea lucrărilor de construcţie montaj, încărcare-descărcare.

Susţine reprezentantul reclamantei că, potrivit pct. 4.2. din contract, termenul de achitare este de 7 zile după semnarea facturilor fiscale. Deşi serviciile constituie obiectul contractului nr. 1/07/2020 din 03.07.2020, au fost prestate de către reclamantă în conformitate cu dispoziţiile contractuale, obligaţia corelativă a pârâtei şi anume cea de achitare a preţului pentru serviciile prestate, nu a fost executată.

În acest context, ţine să menţioneze partea reclamantă asupra faptului că, la data de 31.07.2021 a fost emisă factura fiscală seria *****, nr. *****, cu suma de 10000,00 lei, iar la data de 21.12.2021, a fost emisă factura fiscală seria ***** nr.

*****, cu suma de 15000,00 lei. Astfel, ambele facturi au fost semnate de către pârâtă, însă termenul de 7 zile în interiorul căruia acesta urma să-şi onoreze obligaţiile de plată, nu a fost respectat. Respectiv, contrar prevederilor contractuale, nu a fost respectat termenul de achitare a preţului convenit pentru serviciile prestate. Nici până la momentul respectiv, pârâta nu şi-a onorat obligaţia de plată, deşi reclamanta, pentru a merge în întâmpinare, a redus preţul indicat în factura fiscală din data de 31.07.2021 ce urma a fi achitat, cu suma de 5000,00 lei.

Prin urmare, pârâta înregistrează, la moment, o datorie contractuală în cuantum total de 20000,00 lei, fapt ce rezultă nemijlocit din actul de verificare privind decontările reciproce pe perioada 01.01.2024 până la 31.12.2024, semnat de către ambele părţi.

Cu privire la dobânda de întârziere, avocatul a indicat prevederile art. art. 942 alin. (1) şi (2) Cod civil, menţionând asupra faptului că, potrivit pct. 4.1. din contract, termenul de achitare a preţului pentru serviciile prestate, este de 7 zile, care se calculează din momentul semnării facturilor fiscale.

Cea de-a doua factură fiscală, cu suma de 15000,00 lei, a fost semnată electronic la data de 24.01.2022. Prin urmare, obligaţia de plată a sumei respective, a devenit scadentă la data de 01.02.2022, moment din care poate fi calculată dobânda de întârziere. Ori, potrivit prevederilor legale enunţate supra, rata dobânzii anuale constituie, la caz, 14% din suma datorată, ceea ce este echivalentul a 2100,00 lei/an, adică 5,75 lei/pentru fiecare zi de întârziere.

Din data în care obligaţia de plată a devenit scadentă, până la data de 25.10.2024, s-a scurs o perioadă totală de 997 zile, ceea ce înseamnă că dobânda de întârziere raportată obligaţiei de plată a sumei în baza facturii fiscale semnate la data de 24.01.2022, constituie suma de 5736,16 lei.

Astfel, calculul dobânzii de întârziere pentru perioada 01.02.2022-25.10.2024, atestă că este următorul: 14% *per an* din suma de 15000,00 lei= 2100 lei *per an;* 1400 lei *per* 365 zile= 5,75 lei *per* zi; 5,75 lei*997 zile= 5736,16 lei.

Prin urmare, reclamanta este îndreptăţită la încasarea, din partea pârâtei, a sumei de 5736,16 lei, cu titlu de dobândă de întârziere.

Cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată, făcînd trimitere la prevederile art. 94 alin.(1), 96 alin. (1) Cod de procedură civilă, *susţine* că reclamanta este îndreptăţită la compensarea următoarelor cheltuieli de judecată: 200 lei- cu titlu de taxă de timbru; 1079,40 lei, cu titlu de taxă de stat și 4200,00 lei- cu titlu de cheltuieli pentru asistenţă juridică.

Succesiv, prin încheierea din 14 noiembrie 2024, s-a acceptat spre examinare ca cerere cu valoare redusă, cererea de chemare în judecată depusă de S.C. ”MACARA SERVICE” S.R.L. către S.C. „OXANA ŞCHIOPU” SRL, cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Judecătorul, reține că în vederea citării legale a pîrîtului, persoanei juridice S.C. „OXANA ŞCHIOPU” SRL, la adresa juridică s.Porumbeni, r-nul Criuleni, a fost

expediată încheierea instanței din 14 ianuarie 2023, cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate la aceasta, iar potrivit adeverinței la plicul remis în adresa instanței s-a stabilit că pîrîtul a recepționat corespondența, la data de 26.11.2024 f.d. (22). Totodată întru soluționarea obiectivă și justă a cererii, s-a comunicat și solicitat pârâtei să depună referință, care este una obligatorie, iar dacă în termenul de 30 de zile din data recepționării cererii nu va fi depusă referința, instanța va examina cauza în baza materialelor anexate la dosar.

Însă, în termenul oferit de instanță, inclusiv și nici până în data de 22.01.2025, când a fost pronunțată hotărârea, partea pârâtă nu a depus referință, ori judecătorul a menționat că aceasta este una obligatorie, deoarece este actul procesual în care sunt expuse obiecțiile pârâtului, care constau în contraargumentele de fapt și de drept prin intermediul cărora pârâtul dovedește că reclamantul nu are dreptul la intentarea sau la admiterea acțiunii. Aceasta de fapt este o apărare unilaterală activă a pârâtului, deoarece pârâtul manifestă inițiativa de sine stătător în formularea obiecțiilor îndreptate de a combate argumentele reclamantului.

Respectiv, având în vedere că din 25.11.2024 până la 22.01.2025, partea pârâtă nu a prezentat instanței nici un înscris, a dispus examinarea cauzei în baza înscrisurilor anexate la cererea de chemare în judecată.

Aprecierea instanței de judecată:

Studiind probele administrate pentru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spața, judecătorul consideră necesar de a admite acțiunea înaintată de către S.C. „MACARA-SERVICE” S.R.L. către S.C. „Oxana Șchiopu” S.R.L. privind încasarea datoriei contractuale și compensarea cheltuielilor de judecată suportate, reieșind din considerentele ce succed:

Cauza nominalizată a fost examinată reținându-se prevederile art. 276^1 alin. (1) Cod de procedură civilă, din considerentul că suma pretenției din acțiune nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată și alte venituri accesorii.

Conform art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Potrivit art. 118 alin. (1), (3) cod de procedură civilă, (1) fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. (3) Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Potrivit dispoziţiilor art. 130 alin. (1) – (3) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. (2) Nici un fel de

probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. (3) Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.

Conform art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

Potrivit art. 241 alin. (5) cod de procedură civilă, în motivare se indică circumstanţele pricinii, constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanţe, argumentele invocate de instanţă la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanţa.

Potrivit art. 9 alin. (1) și (2) lit. a) Cod civil, drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sânt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile legislației civile. Alin. (2) lit. a): Drepturile și obligațiile civile apar: din contracte și din alte acte juridice.

Conform art. 10 alin. (1) din Codul civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară.

Hotărârea întemeiată se bazează pe dovezile ce corespund cu cerințele despre pretenția lor, adică care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Conform art.11 Cod civil, (1) buna-credinţă este un standard de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic.

În acord cu prevederile art. 308 Cod civil, actul juridic civil este manifestarea de către persoane fizice şi juridice a voinței îndreptate spre naşterea, modificarea sau stingerea drepturilor şi obligațiilor civile.

În corespundere cu art. 309 alin. (3) Cod civil, actul juridic bilateral este manifestarea de voință concordantă a două părți.

Art. 312 alin. (1) Cod civil, prevede că, consimțământ este manifestarea, exteriorizată, de voință a persoanei de a încheia un act juridic.

În concordanță cu dispoziția art. 315 alin. (1) Cod Civil, obiect al actului juridic este obligația persoanei care a încheiat actul juridic.

Aceleași statuări le regăsim și în prevederile art. 992 Cod civil, care stipulează că contractul este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice

Astfel, instanța atestă că între părți a fost încheiat în formă scrisă un contract de prestări servicii cu nr. 1/07/2020 din 03.07.2020, obiectul căruia îl constituie faptul că, „executorul" pune la dispoziţie „beneficiarului" macaraua TURN SOIMA, pentru efectuarea lucrărilor de construcţie-montaj (încărcare-descărcare) în Chişinău. Cu privire la preţul şi modul de achitare, părţile au covenit ca preţul contractual să constituie 1000,00 Euro lunar (conform costului de cumpărare Euro la BNM). Termenul de achitare este de 7 zile după semnarea facturilor fiscale, care se vor emite prin EFACTURA.

Potrivit facturii fiscale seria/nr. ********** din 31.07.2021, s-a stabilit valoarea totală de achitare fără TVA de 8333,33 lei, suma TVA-ului de 1666,67 lei, respectiv în total suma de 10000,00 lei, (f.d. 12).

De asemenea, conform facturii fiscale seria/nr. ********** din 21.12.2021, între părţi s-a stabilit valoarea totală fără TVA de 12500,00 lei, TVA-ul de 2500,00 lei, respectiv în total suma de 15000,00 lei.

Conform actului de verificare privind decontările pe perioada de la 01.01.2024 până la 31.12.2024 între S.C. „OXANA ŞCHIOPU" şi S.C. „MACARA SERVICE" S.R.L., la data de 31.12.2024, datoria debitoarei S.C. „OXANA ŞCHIOPU" în beneficiul S.C. „MACARA SERVICE" S.R.L. constituia suma de 20000,00 lei, (f.d. 14).

Atâta timp, cât partea pârâtă, nu a prezentat instanței înscrisuri probatorii ce ar atesta că achitarea prețului pentru serviciile prestate, în baza facturilor fiscale a fost rambursat, ori au mai fost achitate plăți și suma a diminuat, inclusiv și nu a obiectat din data notificării și aducerii la cunoștință a cererii de chemare în judecată cu înscrisuri, se constată că datoria acesteia constituie suma la care pretinde partea reclamantă, deci 20000 de lei, care urmează a fi admisă.

Potrivit art. 774 Cod civil, (1) În virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face. (2) Obligaţia poate fi pură şi simplă sau afectată de modalităţi. (3) Prestaţia trebuie să fie posibilă şi determinată sau determinabilă, să nu contravină legii, ordinii publice şi bunelor moravuri.

Debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Conform art. 776 Cod civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în mod corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Așadar, cum rezultă din norma art. 858 alin. (2) Cod civil, obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

În conformitate cu prevederile art. 861 alin. (1) și (2) Cod civil, (1) în cazul în care termenul de executare a obligaţiei nu este determinat şi nici nu rezultă din natura acesteia, creditorul are dreptul de a pretinde oricînd executarea ei, iar debitorul este îndreptăţit să o execute oricînd. (2) Dacă datoria de a executa imediat nu rezultă din lege, contract sau din natura obligației, debitorul trebuie să execute obligația în termen de 7 zile din momentul primirii facturii sau a unei cereri echivalente din partea creditorului. Introducerea acțiunii în justiție față de debitor se asimilează cererii de executare din partea creditorului.

Prin urmare, în temeiul art. 901 alin. (1) Cod civil, sprecifică că, atunci când, fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate, în condițiile legii și, după caz, ale contractului, la alegerea sa: a) să ceară executarea silită a obligației; b) să suspende executarea obligației corelative; c) să reducă obligația sa corelativă; d) să recurgă la rezoluțiunea contractului; e) să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare; f) să exercite orice alt mijloc juridic de apărare, prevăzut de lege sau contract, pentru realizarea dreptului său încălcat prin neexecutare.

Întemeiată este şi cerința părții reclamante și în partea încasării dobânzii de întârziere în mărime de 5736,16 lei, ori conform art. 942 alin. (1) și (2) Cod civil, prevde că în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale. (2) Rata dobînzii de întîrziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadență obligația pecuniară era purtătoare de dobîndă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobînzii de întîrziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art. 874 cu rata dobînzii prevăzute de contract.

Potrivit pct. 4.1 din contract, părțile au prevăzut că termenul de achitare a prețului pentru serviciile prestate, este de 7 zile, calculat din momentul semnării facturii fiscale.

Respectiv factura fiscală, seria ***** nr.*****, pe suma de 15000 de lei, a fost semnată electronic la data de 24.01.2022, iar obligația de plată , a devenit scadentă la data de 01.02.2022, moment și din care a început calcularea dobînzii de întîrziere. Din data în care obligația de plată a devenit scadentă și pînă la data de 25.10.2024, au trecut 997 de zile, încît dobânda de întârziere raportată la obligația de plată a sumei în faza facturii fiscale din 24.01.2022, constituie suma de 5736,16 lei.

Deci, dobânda restantă pretinsă nu este decât o dobândă datorată de debitorul obligaţiei de a da o sumă de bani la un anumit termen, calculată pentru perioada anterioară împlinirii termenului scadenţei obligaţiei. Se observă, aşadar, că aceasta ar fi remuneraţia/preţul ce se cuvine pentru utilizarea bunului, astfel încât dobânda de

întârziere în mărime de 5736,16 lei, reprezintă o sumă echitabilă în raport cu creditorul.

Din statuările expuse, S.C. „MACARA SERVICE" S.R.L. este îndreptățit să pretindă încasarea de la S.C. „OXANA ŞCHIOPU" dobânda de întârziere în mărime de 5736,16 lei, reieșind din faptul că părțile la momentul semnării contractului, convențional au prevăzut încasarea unei dobânzi de întârziere, iar partea pârâtă și-a exprimat acordul cu toate prevederile contractuale, nu a înaintat careva obiecții, respectiv cerința urmând a fi admisă.

Cu referire la cheltuielile de judecată, reclamantul solicită încasarea sumei de 1079,40 lei care constituie taxa de stat și taxa de timbru în sumă de 200,00 achitată la depunerea cererii de chemare în judecată.

Ori, potrivit art. 94 alin. (1) instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Ținând cont de faptul, că instanța a admis pretențiile reclamantei în sumă de 20000,00 lei și a dobânzii de întârziere în sumă de 5736,16 lei, se va dispune și încasarea cheltuielilor de judecată reieșind din pretențiile admise sub formă de taxa de stat în mărime de 1079,40 lei și taxa de timbru în mărime de 200,00 lei.

În conformitate cu art. 96 alin. (1), (11) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut câştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat. Totodată, pornind de la practica CtEDO, cheltuielile pentru asistenţă juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CtEDO, se evidenţiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a dovezii achitării onorariilor avocaţilor (copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată); a copiilor de pe facturile de strictă evidenţă, emise pentru clienţi-persoane juridice şi în alte cazuri stabilite de legislaţie; a listei detaliate a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi a timpului aferent acestora (cu tariful şi orarul).

Pentru determinarea cuantumului compensaţiei acordate, instanţa de judecată, pentru a face o apreciere corectă, urmează să ţină cont de complexitatea cauzei; noutatea şi dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speţă; aportul avocatului la soluţionarea cauzei; timpul şi munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistenţa (cunoştinţe tehnice speciale, cunoaşterea profundă a unor reglementări de profil, cunoaşterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienţi specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obţinut; restricţiile de timp

impuse de client şi de circumstanţele cauzei; natura şi durata relaţiei dintre avocat şi client; experienţa, reputaţia şi abilitatea avocatului; justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obţinute în cauză; alţi factori, la discreţia instanţei.

Nemijlocit în prezentul proces judiciar, reclamantul a suportat cheltuieli de asistenţă juridică materializate prin ordinul de plată anexat la f.d.15 în mărime de 4200.00 lei.

Astfel, având în vedere contribuția avocatului la soluţionarea cauzei, cuantumul onorariului, care este necesar, realmente şi rezonabil ca mărime, judecătorul ajunge la concluzia de a admite solicitarea părţii reclamante cu privire la compensarea cheltuielilor pentru asistență juridică și anume în sumă de 4200,00 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică suportate în prezenta cauză.

În conformitate cu prevederile art. art. 236, 238-241, 276/2, 276/3, 276/4, 362 alin.(1) CPC,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite integral acțiunea civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Enachi Vitalie, reprezentantul S.C. „MACARA-SERVICE” S.R.L. către S.C. „Oxana Șchiopu” S.R.L. privind încasarea datoriei contractuale și compensarea cheltuielilor de judecată suportate.

S.C. „Oxana Șchiopu” S.R.L., c/f *****, cu sediul în s. Porumbeni, r-nul Criuleni trebuie să plătească în beneficiul S.C. „Macara-Service” S.R.L. cu sediul în mun. Chișinău, str. Sf. Gheorghe nr. 9/1, ap. 24, c/f ***** datoria conform contractului de prestări servicii din 03.07.2020 în sumă de 20000,00 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 5736,16 lei și compensarea cheltuielilor de judecată în sumă totală de 5479,40 lei, ce constituie taxa de stat (1079,40), taxa de timbru (200,00) și asistența juridică (4200,00), iar în total suma de 31215,56 lei (treizeci și unu mii două sute cincisprezece lei, 56 bani).

Hotărârea este cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Criuleni (sediul Central).

Judecătorul /semnat/ Arapu-Buţco Alina

Copia veridică

Judecătorul Arapu-Buțco Alina